

Frank Dahlgaard (UP):

Ja tak. Det tager jeg jo som udtryk for, at ministeren i virkeligheden svarer ja på spørgsmålet, at man altså godt i en given situation kan benytte sig af det danske forbehold på det retlige område, afhængig af hvad det nu bliver, man finder frem til efter drøftelserne i EU-systemet omkring familiesammenføring og den slags.

Det må da være nærliggende, og det er så det, jeg gør, at spørge med et tillægsspørgsmål, om regeringen ikke i virkeligheden er ganske godt tilfreds med, at Danmark har det her forbehold over for EU-traktaten på det retlige og de indre anliggenders område, således at vi har muligheden for, hvis det skulle vise sig, at man i EU virkelig lemper reglerne i forhold til de eksisterende danske, så at kunne sige: Dette skal ikke gælde for Danmark. Det ønsker vi ikke, regeringen ønsker det ikke, et stort flertal i Folketinget ønsker det ikke, og så vil vi også bestemme i vores eget land.

Er det ikke situationen, og er det ikke dermed en god ting, at vi har dette forbehold, og at vi bør opretholde det?

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at ministeren understregede det, som jo er den virkelig fremragende konstruktion i den danske undtagelse, nemlig at Danmark vælger fra sag til sag. Det vil sige, at Folketinget beslutter, så vidt jeg husker, inden for en frist på 6 måneder, om de regler så også skal gælde i Danmark eller de ikke skal gælde i Danmark.

I den forbindelse vil jeg godt spørge, om det så også betyder, at ministeren ikke kan tilslutte sig det forslag, som formanden for Folketingets Europaudvalg kom med i Politiken for et par dage siden, hvor han hævdede, at vi skulle tage stilling til alle forslagene inden for mobilitetsområdet i én samlet pakkelsesløsning. Det synes jeg var en meget dårlig idé, for det bliver noget frygtelig grumset noget, hvorimod det er en fremragende metode, som ministeren nu skitserer, nemlig at vi selvfølgelig, sådan som det også fremgår af traktatteksten og den danske undtagelse, tager stilling fra sag til sag, fra EU-lov til EU-lov.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministerens svar skal tages som udtryk for, at regeringen ikke længere har det som sin politik, at forbeholdet på det retlige område skal fjernes.

Så vil jeg også godt spørge ministeren: Hvis nu det forslag, der ligger fra EU, altså det meget lempelige forslag om, at det skal gøres langt lettere at blive familiesammenført – det vil få nogle konsekvenser i Danmark, hvor i hvert fald de borgerlige partiers politik herinde er, at det skal gøres sværere – vedtages, har regeringen så regnet på, hvor mange flere familiesammenførte det vil betyde, hvis man vedtager de her lempeligere EU-regler på området?

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg hørte, at ministeren sagde, at man ville vente og se det endelige resultat, før man tog stilling, og det er selvfølgelig naturligt. Det skal man da gøre, før man tager endelig stilling.

Men der ligger også i forslaget og i udspillet nogle generelle holdninger til behovet for, at man laver en fælles asylpolitik i Europa. En af dem er, at man skal sikre, at asylansøgere i praksis også får nogle rettigheder og bliver behandlet ordentligt. Et andet er, at man skal undgå, at landene konkurrerer om at have de dårligste vilkår for asylansøgere for at undgå asylansøgere.

Det er det overordnede mål og intentionen med nogle af de direktiver, der kommer. Og der kunne jeg da egentlig godt tænke mig at høre ministerens holdning til, om det ikke er en intention, som Danmark kunne tænke sig at følge og tænke sig at støtte i EU.

Indenrigsministeren (Karen Jespersen):

Jeg må altså skuffe de tre spillere – fire blev det vist til – med, at der sådan set overhovedet ikke er noget nyt i regeringens holdning.

Vi tager det selvfølgelig som realitet, at Danmark har et forbehold. Det medfører selvfølgelig, at vi ikke pr. automatik tilslutter os alt, hvad der kommer på det her område. Men vi gør det, som jeg og mine forgængere har sagt i Europaudvalget hver gang inden et rådsmøde, at vi vil tage stilling fra sag til sag, når det endelige forslag foreligger. Dermed er der heller ikke udtrykt nogen ændring i regeringens holdning til forbeholdet eller til, hvordan forbeholdet skal administreres.

Desuden er det også sådan, at når jeg siger, at vi tager stilling hver eneste gang, når det konkrete forslag ligger, jamen så kan jeg heller ikke gå ind i en debat om det direktivudkast, der har ligget for familiesammenføringer.

Jeg har redegjort for holdningen, som jeg sagde, den 26. maj, men da der allerede er debat om ændringsforslag mellem medlemslandene, så er